

Senki sem játszhatja el, hogy meg van lepve. A bejelentett Legbokrosabb Csomag benne volt Gyurcsány–Leisztinger első fellépésében, a cigányok által a nyílt utcán megerőszakolt MSZP-s fiatalember elsimított gyalázatában. Mindenki tudta, tudhatta, hogy Gyurcsány a legbalabb, legmoszkovitább Apró-klán, és az eszközökben nem válogató KISZ-nagytőke frontembere, maffiafőnök, vagy a maffiafőnök strómanja. Aki most meg van lepve, az nem olvassa a Magyar Fórumot és sok mást sem és nem őszinte. Gyurcsány nem hintapolitikus, mint ahogy egy legfrissebb hír szerint valamelyik Fidesz-vezető mondja szépelegve, hanem egy gátlástalan vállalkozó, aki vállalta Magyarország teljes zsidó bekebelezése előtt a megrogyasztás elvégzését.

Megbízók közölték a frontemberrel, hogy a földhöz igen olcsón, a maradék vagyonhoz szinte ingyen, és a nagyobb haszonhoz a társadalom teljes megtörésén keresztül akarnak eljutni. A frontember vállalta a feladatot. A többi blöff, mese.

Érdekes módon a Párizsban élő szociológus, aki a rendszerváltás idején SZDSZ– Fidesz színekben hallatta a hangját, Hegedűs Zsuzsa, most sokkal érvényesebb láttelepet ad odakintről, mint a hazai ellenzék a butácska hintapolitikával. Megmondja nyíltan, hogy a kormány és intézkedései a globális nagytőke érdekeit szolgálják. A hatékonyság, ami varázsszava Gyurcsánynak, félrevezető. Ami ugyanis a tőke és a profit szempontjából hatékony, az kisebb bért és kevesebb dolgozó embert jelent, olcsóbb termelést, nagyobb környezetpusztítást és ebből nagyobb hasznot. Az állam úgy nem lehet hatékonyabb, hogy nem szervez meg tisztességes oktatást, nem ad pénzt az egészségügyre és az egykor kalákában felépített házat, mert most már többet ér harmincmilliónál, még egyszer megfizettet azzal az állampolgárral, a dolgozó emberrel, aki egyszer már adózott azért, hogy az államtól szolgáltatást kapjon. Ma minden a nagytőke, a pénztőke érdekében történik, és minden a kisember, a dolgozó ember ellen irányul. Az egészben semmi meglepő nincs. Ezt nem lehet kompenzációs alapítványokkal kiegyenlíteni, részben azért, mert ezeket a pénzeket ellopják és a maradékot felélik, a kisnyugdíjasnak gázszámlára végül semmi sem jut, de eltart egy csomó kompenzációs léhűtőt. Milliárdos vagyonok keletkeztek az előző MSZP-s kompenzációból. De az már mégiscsak felháborító, hogy mindez az Európai Unióban történik, amelyről pedig az ellenzék és a mai kormány is azt állította, hogy a problémáink, gondjaink, életünk megoldásának, helyzetünk javításának, felzárkózásunknak a céljait szolgálja. Belépéskor a Szent István-i sorsfordításhoz lett a dolog hasonlítva. Valóban: amennyiben Koppány felnégyelésére gondolunk, igen. Európával kapcsolatban együtt hazudtak kormány és ellenzéke. Nem „kicsit jobb” lett nekünk az unióban, miként Orbán mondta, hanem sokkal rosszabb, és bajaink tekintélyes része – nem az egész, de sok – éppen az unióba való belépésünknek, függetlenségünk elvesztésének, gazdasági kiszolgáltatottságunknak köszönhető. Az unió a gyarmatosításunk egyik szervezője. Nem az egyetlen, mert unión kívüli erők is szervezik, Izraelből és New Yorkból is szervezik a gyarmatosításunkat és az alávetettségünket, de az unió ránk erőszakolt és betarthatatlan szabályai nagymértékben okozzák a mai nyomorúságos helyzetünket. De ki beszél erről? Erről hallgatni nem hintapolitika?

Hol a pénz? – tettük fel a kérdést 1994-ben, 1998-ban, 2002-ben és 2006-ban is. Soha nem kaptunk rá választ egyik féltől sem.

Kénytelenek voltunk megválaszolni: idegenek, idegen bankok, bankárok, tőkés csoportok, egy vékony kisebbség, a komprádorburzsoázia kezében. Azoknak a kezében, akik most kormányon vannak és milliárdjaik kunhalmairól a Legbokrosabb Csomagot teszik a hátunkra. (Megjegyzés: a kunhalom első tagja más magánhangzóval is ejthető.) Ha Mariska néni kimegyen a piacra, hogy egy régies, ma már alig gyakorolható képpel éljek, és el kíván adni egy kis krumplit, paradicsomot vagy gyümölcsöt, helypénzt kell fizetnie. Ha idejön egy külföldi világvállalat, egy plazaépítő izraeli cég, egy áruházlánc óriási tőkével, hogy a mi kis régies piacunkon adjon el mindent, amit akar, annyiért, amennyiért akarja, olyan hatékonyan, ahogyan ő akarja, vagyis olyan kevés bért fizetve és terhes-gyanús asszonyokat nem alkalmazva, annak nem helypénzt nem kell fizetnie, hanem az adómentességet kap. Előtte ugyan egy bajba jutott önkormányzattól nagy korrupcióval megveszi a telket, a földet, zöldmezőssé teszi a beruházást, de már az első percben akkora haszonnal kezd dolgozni, maga az építés is hatalmas hasznot hajt a saját építő cégének, illetve az építéssel megbízott másik külföldi testvércégnek, hogy az mesebeli. A környékben közben kimerülnek a magyar kis- és kényszervállalkozók, kiskereskedők, iparosok, a beszállítók és a termelők, mert nem bírják a versenyt, és a helypénzt nem fizető világcég pedig annyi profitot visz ki, amennyit nem szégyell, csak a saját, külföldön termelt áruit forgalmazza, és a behozatalt növelve növeli a magyar államháztartási deficitet. Az állam kénytelen hitelt felvenni ugyanattól a banktól, amelyik a nagy céggel együtt van itt, esetleg az a cég is a tulajdonában található, és kénytelen busás kamatot fizetni a hitelért. De hát szégyelljük ezt újra és újra elmondani, annyszor elmondtuk már, hogy ki is kellett kerülnünk a parlamentből. Magyarországnak, a magyar társadalomnak az a baja, hogy a magyar munka eredménye, az ebből a munkából véletlenül képződő magyar tőke, beleértve a kisnyugdíjasok apró vásárlásokkal és áfa-fizetéssel egybekötött nem munkaszerű tevékenységét, azaz életfenntartását, és beleértve a fiatal nők terhességmegszakításait, vagy sterilizációs költségeket és védekezését is, hogy ne legyen a szerelemből gyermekük – kifelé megy. Minden kifelé megy. Minden lenyelt falat, minden orgazmus, minden sóhaj és minden veríték kifelé megy. Az élet megy ki Magyarországról idegen kezekbe, és ami bent marad, az is az idegen hatalomé, a törpe kisebbségé. Hányszor elmondtuk?

Most Gyurcsány úgy tesz, mintha vergődne. De ez sem igaz. Egyáltalán nem bántja a dolog. Győzött, végrehajtotta azt, amivel megbízták, megtette az első kapavágást a hátunkba. Minden le van vajazva. Nem lesznek nagy sztrájkok, nem történik semmi, az Országgyűlésben odamondogatnak, a helyi tüntetéseket szinte élvezni fogja a hatalom, és a felpályákon folyik tovább a közlekedés. Majd elterelnek.

Reform? Ugyan. Már csak egy reform értelmes: az ellenállás. Amikor 1882-ben a tiszAESzlári per felmentő ítélete után, a gyilkosság vádja alól felmentett Scharfokat, apát és fiát egy Szabolcsi nevű zsidó újságíró felhozta Pestre jutalomüdülésre, Pesten a péklegények és más kültelkiek antiszemita tüntetésbe rándultak. Krúdy Gyula bölcs iróniával írta meg ezt a dolgot 1931-ben. Nagy „randarír” volt az akkori Kerepesi úton. Ma az a rész Rákóczi út. A pesti zsidók azonban ezt nem hagyhatták annyiban, összeálltak ők is, és megindultak a másik tüntető banda felé, és azt kiabálták kórusban a Verhovayt éltetőik felé: „Todschlagen!” Ami annyit tesz: agyonütni. Ez szerintem egy tisztességes reformelképzelés volna ma is. Természetesen az agyonütendők helyes és közmegvitátás utáni kiválasztásával.

Az államot is meg kell reformálni, ha a rendszert már megreformáltuk, pontosabban megszüntettük.

Mert elsősorban a rendszer rossz, és csak azután az, ami benne van. A szipolyozás, a kamatos

kamat rendszere rossz.

Meg kellene érteni, hogy a szipolyozó tőkének az érdeke az, hogy mi többet költsünk, mint amennyit ilyen körülmények között a gyarmati sorsban meg tudunk termelni, hogy hitelfelvételre kényszerüljünk és kamatot fizessünk. Ezért tehát a benyomuló nyugati, izraeli, amerikai tőke nem hagy bennünket termelni, dolgozni. Nem szabad megtermelnünk a magunk szerény önfenntartását. Mert akkor nem tartozunk. Neki. A szipolyozó tőke érdeke, hogy több autó fusson a magyarországi utakon és utcákon, mint amennyire szükség van, hogy egy emberrel járjanak munkába a tehetősek, és egy embert szállító autócsordák fogyasszák a drága üzemanyagot, mert a haszon a Bank of New Yorké, a Mol tulajdonosáé. Meg kellene érteni, hogy igen, mindannyiunknak takaréko-sabban, természetbarátibb módon kellene élnünk, többet kellene törődnünk fizikai és lelki egészségünkkel, örömet kellene találnunk a művelődésben és a saját kultúránkban és mindenekelőtt – jaj, hányszor elmondtuk már ezt is! – csak az emberért, a magyar emberért, annak testi és lelki épüléséért, tanulásáért, egész emberré válásáért való reformokról kellene gondolkoznunk. És a haszonra dolgozó, idegen célokat szolgáló televíziókat meg kellene szüntetni. Most egy siserahad milliós fizetésekért hazudik nekünk és vezeti félre a társadalom hiszékenyebb és nagyobb részét. Hányszor megírtuk már azt is, hogy a kereskedelmi tévé, mint olyan, egy blöff, mert a reklámozott áruk árába, akármilyen termék reklámjáról van szó, bele van kalkulálva a reklámköltség, amit a kedves vásárló úgy fizet meg, mint az áfát. Vagyis aki Passatot vesz, megfizeti a passzátszelet is, és csak azután ülhet bele a kitűnő kocsiba, hogy a továbbiakban a Bank of New Yorknak adózzék vele.

A választás előtt sajtónk és televízióink arról tudósítottak bennünket, hogy az EU elhalasztotta az úgynevezett konvergencia-program számonkérését a kormányon, tekintettel arra, hogy a választási kampányban egyik fél sem kötelezhető igazat beszélésre. Már akkor megírtuk, hogy ez milyen roppant feslettség, hogy ez végül Európa pusztulása, a szabad választás megcsúfolása, engedély a korlátlan hazudozásra. Most itt az eredmény: kormányra az került, amelyik nagyobb tudott hazudni és a hazudozásának nagyobb támogatást szerzett a tévében és a sajtóban. Mindenki tudta, mondják most egyöntetűen, hogy a választás után ennek kell következnie, ami bekövetkezett, a választás pedig már a múlt, nézzünk közösen a jövőbe. Vagyis: a magyar társadalomtól még azt a kicsi és viszonylagos szabadságot is elveszik, amit a sok csalással terhelt szabad választás jelenthetne, mert nem adják meg neki a realitásokkal szembenező programok, a tények közötti választás lehetőségét sem. Ez rosszabb, mint az egypártrendszer, mint a diktatúra. Ezt a rendszert el kell törölni. Ehhez a magyar népnek semmi köze nincs. Most mégis vele akarnak megfizettetni mindent.

Évtizedek óta látható, hogy az Oroszországgal szembeni olaj- és elsősorban földgáz-kiszolgáltatottságnak súlyos ára lesz.

Most a vörös hadsereg végelgyengülése után megszerveződött az orosz hatalom kezében az olaj- és gázfegyver, tetszés szerint emelik az orosz cégek a gáz árát. Tehetik, mert szövetségesük és üzlettársuk, Amerika pusztító háborút folytat az olaj- és gázlelőhelyek térségeiben, és kikapcsol hatalmas részesedéseket a világpiacból. Oroszország hatalma nőttön nő. Egész Európa ki van szolgáltatva nekik. De legjobban mi, mert mi álltunk rá legnagyobb mértékben a gázfogyasztásra. Már csak néhány tanyán az öregek fűtenek fával, izikkel*, elégethető hulladékkal, már megszűntek a bérházakban a fászpincék, sőt az olajtűzhelyeket is beadták ócskavasnak, mindenki modern, mindenki gázzal fűt. És közben kimúlunk. A

szolgáltatást, az óraleolvasást és a papírmunkát, a gázzal és a villannyal való kereskedést pedig eladtuk nyugati cégeknek, s ezek újabb hasznot zsebelnek be – semmiért. A hasznot pedig kiviszik az országból. A kormány egyetlen válasza: emeli a gáz árát. De hát nem kéne legalább a szolgáltatást visszaállamosítani? Nem kéne megtalálni a módját, hogy saját magunk termelte fával, kőrével, mit tudom én mivel, elefántfűvel fűtsünk? Amiért esetleg le kell menni a pincébe reggelenként avagy esténként. Nem egy ostoba, felelőtlen, már az úgynevezett szocia-lista korszakban is ostoba, buta és felelőtlen politika, kormányzás áldozatai vagyunk? Kik szájaltak itt modernségről, felzárkózásról, életszínvonalról? Mikor lesz elég ebből?

Reform? Nem kellene végre a szemébe mondani a magyarságnak, hogy így nem élhet, mert azzal a könnyed mozdulattal, amellyel kinyitja a gázcsapot, ahelyett, hogy lemenne a pincébe egy kas fáért – persze, ha volna kémény a lakótelepeken... – magát teszi tönkre, az unokája, a gyermeke elől, végeredményben maga alól éli el az életet. Azzal, hogy egy szál magában bevágódik a kocsijába és tíz, húsz, harminc kilométert bumlizik, lassan és dugóból dugóba szorulva, idegesen és gyötrődve, a gazdasági helyzet alapmegoldatlanságához járul hozzá. Sokkal komolyabb szembenézésre volna szükség. Erre az idő könyörtelenül rákényszerít mindenkit. Nem csupán bennünket, magyarokat, hanem az egész világot. Az nyer, az marad meg, aki előbb elkezdi ezt a szembenézést az új helyzettel, a természet és az ember, az Isten és az ember új viszonyával. Ha mi ilyen Gyurcsány-féle reformocskákkal bíbelődünk, ha mi Gyurcsánnyal és Szilvással, Leisztingerrel és Kókával vacakolunk, egészen bizonyosan eltörölnek bennünket a föld színéről az erősebb népek.

A mi menedékünk csak egy hatalmas oktatási, nevelési, sportolási és egészségügyi program lehet. Támogatást, felmentést, sok ingyen pénzt csak az az anya kapjon, aki szül és szül, és a család, amelyik nevel és nevel. Munka kell, lapáttal és tollal, profittermelés nélkül.

Pontosabban: lehet profitot termelni – nekünk, a közösségnek. Rá kell kényszeríteni a bankokat, hogy ne szponzorálgassanak tetszés szerint és üzleti érdekeik szerint, hanem minden nagy magyar és külföldi bank legyen rákényszerítve meghatározott számú iskola, egészségügyi intézmény, egyetem, kutatóhely és kutatási program fenntartására. A nagybankárok személyes vagyonát, beleértve a Leisztinger–Gyurcsány-vagyont is, nem vizsgálni kell, nem országgyűlési bizottságokban kell édelegve tárgyalgatni, hanem el kell venni. Adja, nem adja, kommandóval kitepni a kezéből, mint ahogy az Orbán-kormány által kinevezett ORTT-elnök alatt kitepték a falból a Pannon rádió sugárzó antennáját. Mert azt kell észrevenni, hogy ők ugyan üldözik a radikalizmust, a mi közösség és a megmaradás érdekében elmondott javaslatainkat nacionalistának és antiszemitizmusnak minősítik, de ők közben velünk szemben, a magyar néppel szemben végtelenül radikálisok. Egy harmincszázalékos gázáremelés ugyan mi, ha nem radikalizmus.

Megírták a bulvárlapok, Csányi, az OTP vezérigazgatója egyetlen napon másfél milliárd forintot veszített az OTP-részvények árfolyamcsökkenésén. Irigylem. Sok más íróval együtt szeretnék én is egy nap alatt másfél milliárdot veszteni.